

<i>Sygn. akt</i>	<i>III AUa 263/13</i>
------------------	-----------------------

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	<i>SSA Roman Skrzypek</i>
	Sędziowie:	<i>SSA Barbara Gonera</i> <i>SSA Alicja Podczaska (spr.)</i>
	Protokolant	st. sekr. sądowy M. Piekielek

po rozpoznaniu w dniu **18 czerwca 2013 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **M. W.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o emeryturę

na skutek apelacji wnioskodawcy

od wyroku **Sądu Okręgowego w Przemyślu**

z dnia **1 lutego 2013 r.** sygn. akt **III U 2032/12**

o d d a l a apelację.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 października 2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., powołując się na treść przepisu art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.), odmówił wnioskodawcy M. W. przyznania prawa do emerytury.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podał, że wnioskodawca nie spełnia warunków do uzyskania emerytury, gdyż nie udokumentował rozwiązania stosunku pracy i nie udowodnił 15-letniego okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych.

Na dzień 1 stycznia 1999 r. organ rentowy na podstawie dowodów dołączonych do wniosku przyjął za udowodnione okresy składkowe i nieskładkowe łącznie w wymiarze 29 lat, 7 miesięcy i 21 dni, uznał nadto 4 lata, 6 miesięcy i 4 dni jako staż pracy w warunkach szczególnych.

Od powyższej decyzji wnioskodawca M. W. wniósł odwołanie

do Sądu Okręgowego w Przemyślu, domagając się jej zmiany i przyznania prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że posiada wymagany 25-letni staż pracy w tym 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych, rozwiązał stosunek pracy i nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie

przy uzasadnieniu, jak w spornej decyzji.

Wyrokiem z dnia 1 lutego 2013 r. Sąd Okręgowy w Przemyślu p rozpoznaniu sprawy oddalił odwołanie. W pisemnym uzasadnieniu Sąd Okręgowy wskazał, że już wcześniej M. W. ubiegał się o ustalenie prawa do spornego świadczenia emerytalnego.

Decyzją z dnia 13 października 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił wnioskodawcy przyznania prawa do emerytury w obniżonym wieku na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

W uzasadnieniu wskazano, że do dnia 1 stycznia 1999 r. nie został udowodniony wymagany 15 - letni okres pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Ponadto wnioskodawca nie udokumentował rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego praca ta była wykonywana bezpośrednio przed złożeniem wniosku o emeryturę.

Na podstawie dowodów dołączonych do wniosku Zakład przyjął za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999 r. okresy nieskładkowe w wymiarze 13 dni; składkowe - 29 lat, 7 miesięcy i 8 dni; łącznie - 29 lat, 7 miesięcy i 21 dni, w tym w szczególnych warunkach 1 rok i 9 miesięcy.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył wnioskodawca M. W. kwestionując nie zaliczenie do pracy w szczególnych warunkach zatrudnienia w: (...) w K., na co przedłożył świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 3 stycznia 2011 r. jak również w (...) w W., gdzie pracował od 4 kwietnia 1977r. do 28 lutego 1981r., łącznie 3 lata, 10 miesięcy i 26 dni; (...) w S.(...) w M., gdzie pracował od 1 marca 1981 r. do 30 kwietnia 1991 r., łącznie 10 lat i 2 miesiące.

Wnioskodawca uzasadnił, że w Spółdzielni Kółek Rolniczych pracował w pełnym wymiarze czasu pracy jako elektromonter i elektromonter - konserwator. Praca jego polegała na obsłudze urządzeń elektroenergetycznych i obsłudze wózków akumulatorowych płyt ołowianych w akumulatorach. W (...) w S. (...) w M., pracował w pełnym wymiarze czasu pracy, przy obsłudze urządzeń elektroenergetycznych w suszarni zboża, w hali produkcji pasz, chlewni oraz przy obsłudze wózków akumulatorowych (tj. opróżnianiu, oczyszczaniu płyt ołowianych i wymianie kwasu siarkowego w akumulatorach wózkowych). Do jego obowiązków należała obsługa stacji trafo wysokiego napięcia zasilającej zakład pracy i znajdującej się na terenie zakładu pracy. Taką samą pracę wnioskodawca wykonywał w (...), która wyrokiem Sądu Rejonowego w Jarosławiu z dnia 24 marca 2011 r. sygn. IV P 14/11 została zaliczona do prac w szczególnych warunkach.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy w Przemyślu po rozpoznaniu sprawy wyrokiem z dn. 17 stycznia 2012 r. sygn. akt III U 1092/11 oddalił odwołanie.

W uzasadnieniu swego rozstrzygnięcia Sąd I instancji zawarł wówczas ustalenia, które w jego ocenie uzasadniały przyjęcie, że wnioskodawca wykazał w toku postępowania odwoławczego, iż na dzień 1.01.1999 r. przepracował co najmniej 15 lat w warunkach szczególnych. Brak natomiast możliwości ustalenia prawa do emerytury w obniżonym wieku wynikała na dzień wyrokowania z kontynuowania zatrudnienia na podstawie umowy o pracę przez powoda i treści art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, który warunkował ustalenie prawa do spornego świadczenia emerytalnego od rozwiązania stosunku pracy w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie wyrokiem z dnia 11 kwietnia 2012 r. sygn. akt III AUa 202/12 oddalił apelację wnioskodawcy wniesioną od powołanego wyżej wyroku Sądu I instancji, wskazując w uzasadnieniu wyroku, iż na dzień wyrokowania przez Sąd I instancji oraz na dzień wydania spornej decyzji ZUS wnioskodawca pozostawał w zatrudnieniu, a więc nie spełnił ustawowej przesłanki z treści art. 184 ustawy emerytalno – rentowej do ustalenia prawa do spornego świadczenia emerytalnego. W związku z poczynionymi w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku ustaleniami dotyczącymi kwalifikacji okresów zatrudnienia wnioskodawcy do okresów pracy w warunkach szczególnych Sąd Apelacyjny wskazał (mając na uwadze to, że przedłożono kserokopię świadectwa pracy o rozwiązaniu przez wnioskodawcę umowy o pracę z dniem 31.01.2012 r.), iż kwalifikacja pracy wnioskodawcy na stanowiskach: elektromontera i elektryka w (...)", elektromontera - konstruktora w SKR w W. , elektromontera, konserwatora, elektryka w(...) w S. -(...)w M., przyporządkowująca w/w stanowiska do stanowisk wymienionych w Wykazie A stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. dział II „w energetyce – prace przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii elektrycznej i cieplnej oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i cieplnych” , jest dowolna i pozbawiona podstaw prawnych.

Ponowny wniosek o emeryturę został rozpoznany przez organ rentowy decyzją odmowną z dn. 29 października 2012 r. stanowiącą przedmiot postępowania pierwszoinstancyjnego w niniejszej sprawie.

Sąd Okręgowy w Przemyślu w dalszej części uzasadnienia wyroku z dnia 1 lutego 2013 r. wydanego w sprawie III U 2032/12, ustalił na podstawie dokumentów zalegających w aktach emerytalnych ZUS i dowodów przeprowadzonych w sprawie sygn. akt III U 1092/11 przebieg zatrudnienia wnioskodawcy:

- w okresie od 23.04.1969 do 1.07.1975 pracował w (...) przy budowie elektrowni na stanowisku elektromontera. Budował stacje trafo. Remontował spawarki, naprawiał wózki akumulatorowe. Wykonywał pracę bezpośrednio przy stanowiskach spawania elektrycznego. W tym okresie nie korzystał z urlopu bezpłatnego, odbył natomiast zasadniczą służbę wojskową w okresie od dnia 27 stycznia 1972 r. do dnia 15 grudnia 1973 r., a od dnia 14 stycznia 1974 r. ponownie podjął pracę.
- w okresie od 1975 r. do 1977 r. wnioskodawca pracował w (...) w J. jako elektromonter. Obsługiwał transformatory, wózki akumulatorowe, silniki.
- od 4 kwietnia 1977 r. wnioskodawca pracował w SKR w W. jako elektromonter. Pracował przy naprawach - konserwacjach stacji trafo, przy wózkach akumulatorowych, przy obsłudze i remontach silników, naprawiał instalację elektryczną w chlewniach. Konserwował i remontował silniki elektryczne tam pracujące. Remontował wentylatory, zgarniacze, instalacje elektryczne, partacze. Wnioskodawca pracował jako elektromonter na suszarni i w mieszalni. Pracował też przy obsłudze wózków akumulatorowych, tzn. uzupełniał kwasy, czuwał, aby były one sprawne. W suszarni i chlewni naprawiał i nadzorował rozdzielnie prądu. Prowadził nadzór nad obsługą i eksploatacją akumulatorów samochodowych, traktorowych i wózków akumulatorowych oraz nadzór i obsługę

instalacji elektrycznych w kurniku i tuczami. Wnioskodawca usuwał wszystkie awarie w urządzeniach elektrycznych, przeprowadzał konserwacje. Wnioskodawca obsługiwał SKR W. oraz Oddział w M..

Oddział w M. został następnie przejęty przez (...) i wnioskodawca został tam przeniesiony. W tym zakładzie wnioskodawca pracował przy stacjach trafo. Miał on uprawnienia od elektrowni do przyłączania i obsługi zewnętrznych stacji trafo. Pracował również na suszarni i chlewni.

W (...) wnioskodawca pozostawał zatrudniony do 30 kwietnia 1991 r.

W wystawionym świadectwie pracy pracodawca określił zajmowane przez niego stanowiska jako: elektryk – konserwator i elektryk.

Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd Okręgowy stwierdził, że dał wiarę dokumentom zalegającym w aktach emerytalnych ZUS oraz w aktach sygn. III U 1092/11, gdyż ich prawdziwość nie została przez strony zakwestionowana, zatem korzystają z domniemania wynikającego z art. 244 i 245 k.p.c. Sąd dał wiarę zeznaniom wnioskodawcy odnośnie przebiegu jego zatrudnienia, nie podzielił jednak twierdzeń o przepracowaniu co najmniej 15 lat w warunkach szczególnych, gdyż nie znalazło to potwierdzenia w pozostałym zebranych w sprawie materiale dowodowym.

Przy czym Sąd wskazał, że ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie, oparł się w dużej mierze na ustaleniach dokonanych już w postępowaniu prowadzonym pod sygn. akt III U 1092/11, o co wnosili sam wnioskodawca, gdyż ustalenia tam dokonane a dotyczące przebiegu i okresów zatrudnienia wnioskodawcy nie były przez strony kwestionowane. Spór dotyczył jedynie kwalifikacji pracy wnioskodawcy jako pracy w warunkach szczególnych.

Oceniając pod tym kątem zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd Okręgowy stwierdził, iż wnioskodawca M. W. wnosili o ustalenie, że w latach 1977-1998 r. pracował w warunkach szczególnych jako elektryk. Niewątpliwie na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego podzielić należy stanowisko Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie zawarte w wyroku z dnia 11.04.2012 r. sygn. III AUa 202/12, iż tego okresu zatrudnienia za pracę w warunkach szczególnych uznać nie można, gdyż żaden z ówczesnych pracodawców wnioskodawcy nie zajmował się wytwarzaniem ani przesyłaniem energii elektrycznej i ciepłej, a stanowiska wnioskodawcy nie były stanowiskami pracy przy montażu, remoncie czy też eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych.

Wskazać tutaj należy również na pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 1 czerwca 2010 r. (II UK 21/10, Lex 619638) i z dnia 19 maja 2011 r. (III UK 174/10, Lex 901652), że wykaz A ma charakter stanowiskowo-branżowy i specyfika poszczególnych branż determinuje charakter świadczonych w nich prac i warunki w jakich są wykonywane, ich uciążliwość i szkodliwość dla zdrowia. Nie można zatem swobodnie czy wręcz dowolnie, z naruszeniem postanowień rozporządzenia, wiązać konkretnych stanowisk pracy z branżami, do których nie zostały one przypisane w tym akcie prawnym.

Sąd Okręgowy końcowo uznał, że decyzja organu rentowego była prawidłowa i zgodna z prawem, gdyż wnioskodawca nie spełniał warunku 15-letniego stażu pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze, koniecznego do przyznania dochodzonej emerytury.

W podstawie prawnej rozstrzygnięcia wskazano dodatkowo art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

W apelacji od wyroku Sądu I instancji wnioskodawca M. W. domagał się: zaliczenia pracy w warunkach szczególnych w zakładach:

1. Spółdzielni Kółek Rolniczych w W. gdzie pracował od 4.04.1997 r. do 28.02.1981 r. – łącznie 3 lata, 10 miesięcy i 26 dni.
2. (...) w S.(...) w M. gdzie pracował od 1.03.1981 r. do 30.04.1991 r. łącznie 10 lat i 2 miesiące

w których to zakładach pracował w pełnym wymiarze czasu pracy jako elektromonter i elektromonter- konserwator przy:

- naprawach i konserwacjach 3 stacji trafo,

- obsłudze i eksploatacji akumulatorów samochodowych, traktorowych i wózków akumulatorowych polegającej na opróżnianiu, oczyszczaniu i wymianie stężonego kwasu siarkowego i płyt ołowiowych/.Prace te są wyszczególnione w Załączniku do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r w Dziale XIV Prace różne

poz. 13 Prace w akumulatorowniach ,

- montażu, remontach i obsłudze silników siłowych elektrycznych w suszarni pasz gdzie temperatura powietrza przekraczała 35 stopni, chlewni, kurniku , tuczami i kotłowniach. Prace te wyszczególnione są w w/w Załączniku w Dziale XIV poz. 11 Prace w suszarniach z zastosowaniem podgrzewania, jeżeli temperatura powietrza w tych suszarniach przekracza 35 stopni,

- montażu i eksploatacji wentylatorów, zgarniaczy obornika i instalacji elektrycznych,

- usuwaniu awarii w urządzeniach elektrycznych i instalacjach elektrycznych doprowadzających prąd do urządzeń znajdujących się na terenie całego zakładu.

Ze względu na warunki szczególne w tych zakładach były podawane posiłki regeneracyjne.

Wnioskodawca uważa, że spełnił warunki ustawowe do uzyskania dochodzonego świadczenia emerytalnego – a biorąc pod uwagę wyroki dwóch Sądów rozwiązał umowę o pracę.

Sąd Apelacyjny ustalił i zważył co następuje :

Apelacja wnioskodawcy jest bezzasadna i dlatego nie zasługuje na uwzględnienie . Zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Przemyślu jest bowiem trafny i odpowiadający prawu .

Przedmiotem sporu w sprawie była ocena uprawnień wnioskodawcy M. W. do emerytury w obniżonym wieku , a to w związku z zatrudnieniem w szczególnych warunkach , na podstawie art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.. j. Dz. U. 2009 r. nr 153 poz. 1227) .

Bezspornym w sprawie było , iż M. W. legitymuje się ponad 25-letnim stażem ubezpieczenia , ukończył 60 lat życia – nie przystąpił do OFE . Natomiast spornym pozostawało , czy będąc zatrudnionym w (...)” , w (...) w W. i w (...) w S. wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy , pracę wymienioną w Załączniku stanowiącym Wykaz A rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach .

Organ rentowy wydając sporną decyzję z 29.10.2012 r. uwzględnił wnioskodawcy jako wykazane 4 lata , 6 miesięcy i 4 dni pracy w warunkach szczególnych były to okresy :

1) 23.04.1969 – 26.01.1972 zatrudnienie w PP (...) w K. (świadectwo pracy w warunkach szczególnych) ,

2) 1.07.1975 do 31.03.1977 – zatrudnienie w(...)w J. (wyrok SR w Jarosławiu z 24.03.2011 r. sygn. IV P 14/11) .

Powyższe okresy pracy w warunkach szczególnych uznane przez ZUS za wykazane nie były spornymi w postępowaniu pierwszoinstancyjnym .

Jako okresy sporne dla których wnioskodawca nie przedstawił świadectw pracy w warunkach szczególnych :

- 14.01.1974 – 1.07.1975 na stanowisku monter w PP (...) w K.

- 4.04.1977 – 28.02.1981 – elektromonter w warsztacie elektromonter - brygadzysta w (...) w W. ZUP w O. i ZR w M.
- 1.03.1981 – 30.04.1991 – elektromonter – konserwator , elektryk w(...) w S. , (...) w M. – dział warsztatu mechanicznego .

W toku pierwszoinstancyjnego postępowania Sąd Okręgowy w sposób prawidłowy ustalił , że w czasie zatrudnienia w (...) w W. i Zakładzie Rolnym w M. wnioskodawca pracował jako elektromonter . Wykonywał prace przy naprawach – konserwacjach stacji trafo , przy wózkach akumulatorowych , przy obsłudze i remontach silników , naprawiał instalację elektryczną w chlewniach . W chlewniach obsługiwał i remontował silniki . Remontował też wentylatory , zgarniacze , instalacje elektryczne . Był elektrykiem w całym zakładzie . Wnioskodawca pracował też jako elektromonter w suszarni i w mieszalni . Pracował także przy obsłudze wózków akumulatorowych , tzn. uzupełniał kwasy , dbał o ich sprawność . W pomieszczeniach suszarni i w chlewni naprawiał i nadzorował rozdzielnie prądu . Wnioskodawca prowadził nadzór nad obsługą i eksploatacją akumulatorów samochodowych , traktorowych i wózków akumulatorowych oraz nadzór i obsługę instalacji elektrycznych w kurniku i tuczarni . Wnioskodawca usuwał wszystkie awarie w urządzeniach elektrycznych , przeprowadzał konserwacje . Od 1978 r. (...) , wnioskodawca pracował jako elektryk oraz nadzorował sprawność wózków akumulatorowych . Sprawował nadzór nad stacjami trafo .

Powyższe stanowiska pracy wnioskodawcy i czynności przez niego wykonywane nie można kwalifikować jako pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku wymienionym w Załączniku do Rozporządzenia RM z 7 lutego 1983 r. Wykaz A Dział II „W energetyce” – prace przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz przy montażu , remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych .

Pogląd i ocenę prawną w tej kwestii wyraził już Sąd Apelacyjny w Rzeszowie w uzasadnieniu wyroku z dnia 11 kwietnia 2012 r. w sprawie sygn. III AUa 202/12 dotyczącej uprawnienia wnioskodawcy do spornego świadczenia emerytalnego . Pogląd ten jest wiążący także w tej sprawie . Żaden z w/w zakładów pracy nie zajmował się wytwarzaniem ani przesyłaniem energii elektrycznej i ciepłej a stanowiska pracy wnioskodawcy nie były stanowiskami przy montażu i remoncie czy też eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych . Również PP ” (...)” wydając wnioskodawcy na określony okres zatrudnienia świadectwo pracy w warunkach szczególnych nie zaliczył w/w okresu pracy do takich warunków . Sam wnioskodawca w postępowaniu apelacyjnym również nie domagał się takiego zaliczenia . Należy zwrócić uwagę na fakt , że obecnie wnioskodawca chce , aby okresy pracy w (...) w W. i (...)W S. na stanowiskach : elektromontera , elektryka , konserwatora zaliczyć do prac wymienionych w Załączniku do Rozp. RM z 7 lutego 1983 r. Wykaz A Dział XIV „Prace różne”

- poz. 11 – prace w suszarniach z zastosowaniem podgrzewania , jeżeli temp. powietrza w suszarniach przekracza 35° C
- poz. 13 – prace w akumulatorowniach : opróżnianie , oczyszczanie i wymiana stężonego kwasu siarkowego i płyt ołowianych .

Stanowisko to jest nieuprawnione . Wnioskodawca , ani też przesłuchani przez Sąd Okręgowy świadkowie nie potwierdzili , że wykonywał on stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace elektryka , elektromontera w suszarni w temp. przekraczającej 35° C , przy wymianie kwasu i płyt w akumulatorach , przez okres co najmniej 15 lat . Niewątpliwie prace takie były przez wnioskodawcę wykonywane w powołanych wyżej okresach zatrudnienia , ale oprócz tych prac wykonywał również inne czynności : elektryka , elektromontera , których przepisy prawa nie zaliczają do prac w warunkach szczególnych .

Zgodnie bowiem z treścią § 1 ust 1 rozporządzenia RM z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach...: „okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy , w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na danym stanowisku pracy”. Brak wykazania powyższych spornych okoliczności wyklucza możliwość ustalenia prawa wnioskodawcy do emerytury w obniżonym wieku z uwagi na pracę w warunkach szczególnych .

Konkludując , stwierdzić należy , że Sąd I instancji przeprowadził wyczerpujące postępowanie dowodowe w sprawie i prawidłowo ocenił zgromadzony materiał procesowy nie naruszając zasady wynikającej z treści art. 233 k. p. c. Sąd Apelacyjny podzielił i zarówno prawidłowe ustalenia faktyczne jak i ocenę prawną sprawy poczynione przez Sąd I instancji a sprowadzającą się do uznania , iż wnioskodawca nie spełnił ustawowego warunku wykazania co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych do nabycia prawa do spornego świadczenia emerytalnego .

Na marginesie zauważyć wypadnie , że twierdzenia wnioskodawcy odnośnie rozwiązania umowy o pracę do czego doprowadziły go wyroki sądów jest całkowicie nieprawdziwe . Wnioskodawca w istocie , co wynika z przedłożonego świadectwa pracy rozwiązał za porozumieniem stron umowę o pracę ze (...)w J. w dniu 31.01.2012 r. Po czym od 1.02.2012 r. zatrudnił się ponownie u tego samego pracodawcy na tym samym stanowisku , co poprzednio i nadal to zatrudnienie kontynuuje . Powyższa okoliczność z uwagi na nowelizację art. 184 ust 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS obowiązująca od dnia 1.01.2013 r. jest bez znaczenia w przedmiotowej sprawie wskazuje jednak , że wnioskodawca dochodząc prawa do spornego świadczenia z ubezpieczenia społecznego wskazuje wyłącznie te okoliczności , które mogą być dla niego korzystne , przemilczając niekorzystne .

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny uznał , że apelacja pozbawiona jest uzasadnionych podstaw faktycznych i prawnych i dlatego z mocy art. 385 k. p. c. podlega oddaleniu .